

Мўминлар жаннатда Аллоҳни кўрадиларми?

11:00 / 27.06.2020 4886

Аллоҳ таолонинг бандаларига берган неъматлари беҳисобдир. Аллоҳ таоло мўминларни бу дунёни ўзида ҳам энг улуғ неъматлардан бўлган Ислом неъматлари ҳамда Қуръони Карим билан муқаррам қилди. Охирада эса, жаннатдаги энг улуғ неъматини беришга ваъда қилди. У ҳам бўлса мўминлар жаннатда Аллоҳ таолонинг жамолига мушарраф бўлишидир. Аллоҳ таоло Қуръони Каримнинг Қиёмат сурасида шундай марҳамат қилади:

﴿رَضَّانٍ ذُنُوبًا وَّهُمْ فِيهَا﴾

У Кунда яшнар юзлар бор...

﴿رَضَّانٍ ذُنُوبًا وَّهُمْ فِيهَا﴾

Роббига назар солувчилар. (Қиёмат сураси, 22-23-оятлар).

яъни, мўминларнинг юзлари Роббисига назар солганлиги сабабли хурсанд, гўзал ва ёрқин бўлади. Ҳасан Басрий роҳимахуллоҳ: **“Роббисига назар солади Унинг нури сабабли юзи гўзал бўлади”**, деганлар.

Яна Аллоҳ таоло Ўз каломида марҳамат қилади:

﴿ دِيَرَمَ أَنْ يَدَلَّ وَأَهْيَفَ نُوْءَ شَيْءٍ أَمْ مُهَلَّ ﴾

Улар учун унда нима хоҳласалар, бор. Ва ҳузуримизда зиёдаси бор. (Қоф сураси, 35-оят).

Яъни, бу ояти каримадаги зиёдани - Аллоҳнинг юзига назар солишдир, деб Ҳазрати Али ва Анас ибн Молик розияллоҳу анҳумолар тафсир қилганлар.

Бошқа бир ояти каримада эса:

﴿ دَايَرَوْنَ سِحْلًا أَوْ سِحْلًا نِيْدَلَّ ﴾

Яхшилик қилганлар учун яхшилик ва зиёдалик бордир. (Юнус сураси, 26-оят) деб, марҳамат қилади.

Яъни, бу ояти каримадаги яхшилик - жаннат, зиёда эса Аллоҳ таолонинг жамолига назар солишдир. Буни қуйидаги ҳадисдан ҳам билиб олса бўлади.

﴿ لَوْ أَلَّحَّ دَايَرًا ﴾: لَأَقَمَّ لَسَوْهَ وَيَلْعَهُ لَلَّيْ صَدِّي بَلَّ لِنَعُ، هُنَّ عُهُ لَلَّيْ صَرَّ بِي هُصَّ نَعُ نَوْلُ وَقِيَفَ؟ مُكْدِيَرًا أَيْ شَيْءٍ نَوْدِيَرْتُ: لَأَعَاتَ وَكَرَابَتُ هَلَّ لَلَّيْ وَقِيَفَ: لَأَقَ، هُنَّ عُهُ لَلَّيْ نَجَّ لَلَّيْ بَأَحَّ لَلَّيْ شَيْءٍ: لَأَقَ، رَأَانِ لَلَّيْ نَمَّ أَنْجَنْتُ وَهَنْجَلَّ لَلَّيْ خُدَّتْ مَلَّأَ؟ أَنْ هُوَجُّ وَضِيَّتْ مَلَّأَ ﴿لَجَّ وَزَعْمُ بَرَّ لَلَّيْ رَطَّنَ لَلَّيْ نَمَّ هُنَّ لَلَّيْ بَأَحَّ أَيْ شَيْءٍ أَوْ طَعْمًا مَفَّ﴾.

أَدَوْبَ، هُنَّ لَسَّ نَبَّ دَامَحَ نَعُ، نَوْرَاهُ نَبَّ دِيَرِي أَنْ تَدَحَّ، هُنَّ بِي شَيْءٍ بَأَبَّ نَبَّ رَكَّبَ وَبَأَّ أَنْ تَدَحَّ دَايَرَوْنَ سِحْلًا أَوْ سِحْلًا نِيْدَلَّ: هُنَّ لَلَّيْ وَهَذَا لَتَّ مَثَّ: دَايَرَوْنَ سِحْلًا

Жаннат аҳли жаннатга киргач, Аллоҳ таборака ва таоло: «Сизларга яна бир нарсани зиёда қилишимни хоҳлайсизларми?» деб сўрайди. Улар: «Юзимизни ёруғ қилмадингми? Жаннатга киргизмадингми? Бизга дўзахдан нажот бермадингми?» дейишади. Шунда парда очилади, бас, уларга Парвардигорлари азза ва жаллани кўришдан ҳам суюклироқ бирор нарса берилмайди.

Имом Бухорий ва Имом Муслим раҳматуллоҳи алайҳимолар Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан бошқа бир ҳадиси шарифни ривоят қилдилар:

Уни фақат тажовузкор ва сергуноҳгина ёлғонга чиқарур. (Мутоффифун сураси, 12-оят).

نِيْلٍ وَّالْأُرِيْطِ اسَّالِقِ اَنْتَ اِيَّاهِ يَوْمَ لَعْنَتِكَ اِنْ تَكُنْ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ

Қачон унга оятларимиз тиловат қилинса, «Аввалгиларнинг афсоналари», – дер. (Мутоффифун сураси, 13-оят).

نُوْبٍ سَكَتٍ اَوْ نَاكٍ اَمْ مَوْبُؤْلُقٍ يَلْعَنُ اَرْجَلِكِ

Йўқ! Уларнинг қилган касблари қалбларига моғор бўлиб ўрнашиб қолгандир. (Мутоффифун сураси, 14-оят).

نُوْبٍ فَوْحٍ مَّحْمُودٍ ذِيْ مَوْيٍّ مَّوْبُؤْلُقٍ نَعْمٌ اِنْ اِلَّا كِ

Йўқ!!! Албатта, улар ўша кунда ўз Роббларидан тўсилганлардир. (Мутоффифун сураси, 16-оят).

Аллоҳ таоло барчаларимизни бу дунёда яхши амаллар қилиб, охирада нажот топган бандалар қаторида қилсин ҳамда Ўзининг жамолини кўриш лаззатидан баҳраманд айласин!

Манбалар асосида Андижон шаҳар «Чинор» жоме масжиди имом хатиби А. Мўминов тайёрлади.